

Inden for de rammer, som bistandsloven afstikker, træffer kommunalbestyrelsen beslutning om det lokale serviceniveau, herunder hvilke tilbud, der skal stilles til rådighed, omfanget af disse, samt hvem der er berettiget til at få tildelt disse tilbud.

Kommunernes forpligtelse med hensyn til hjælpetilbud for ældre m.fl. er samlet i bistandslovens § 50.

§ 50, stk. 1 er opdelt i to led. § 50, stk. 1, nr. 1, omfatter de ydelser, som tildeles efter en konkret individuel vurdering af modtagerens behov (visiteret hjælp). § 50, stk. 1, nr. 2 omfatter generelle tilbud, som tilbydes bredt til alle pensionister.

Sondringen mellem tilbud ydet efter visitation og andre tilbud har bl.a. betydning i forbindelse med reglerne om betaling for tilbud.

De faktiske udgifter, der er forbundet med at producere en ydelse, udgør overgrænsen for, hvor meget kommunalbestyrelsen kan kræve i betaling for ydelsen jf. § 52. I de faktiske udgifter indgår udgiften til råvarer, materialer, afskrivning på materiel, el og varme, samt udgifter til personale. Udgifter til ledelse og andre administrationsudgifter indgår ikke.

Er der tale om hjælp, der ydes efter en konkret individuel vurdering af modtagerens behov - visitation -, kan kommunalbestyrelsen dog ikke kræve betaling for personaleudgifter, jf. § 53.

Når et lokalcenters bus anvendes til kørsel med visiterede hjemmeboende daghjembrugere til og fra lokalcentret, kan kommunalbestyrelsen således kræve betaling for de faktiske udgifter dog ikke for personaleudgifter.

Spm. nr. S 1270

Til socialministeren (31/1 97) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren bekræfte, at når et lokalcenter har en brugergruppe, så skal den høres forud for, at man indfører betaling for kørsel med lokalcenterets egen bus mellem hjem og lokalcenter?«

Begrundelse

Lokalcenteret i Tranbjerg ved Århus har skriftligt meddelt de ældre i området, at de fra 1. februar 1997 skal betale et beløb svarende til en busbillet i Århus for at blive kørt til lokalcenteret i dets egen bus. Det gælder en række forskellige beboere på centeret, herunder ældre, som kommer til genoptræning, gymnastik, terapi m.v.

Til trods for at lokalcenteret har en brugergruppe, er den hverken blevet hørt eller orienteret forud for, at betalingsordningen er blevet iværksat.

Svar (11/2 97)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Der er ikke i lovgivningen fastsat regler for varsling af beslutninger, der angår bestemte brugergrupper.

Det er dog hensigtsmæssigt, at brugerne så vidt muligt høres forud for en beslutning, der angår dem.

Jeg kan i den forbindelse nævne, at der i Socialministeriets vejledning af 19. juni 1996 er foreslået, at der løbende holdes møder med beboere i beskyttede boliger og plejehjem med henblik på at sikre, at beboerne er velinformede om forholdene. Det foreslås derfor, at der i disse boliger bør være et beboerråd.

Derudover kan jeg oplyse, at der pr. 1. januar 1997 skal være oprettet ældreråd i alle kommuner jf. lov nr. 1114 af 20. december 1995.

Ældrerådet skal rådgive kommunalbestyrelsen i ældrepolitiske spørgsmål, og kommunalbestyrelsen har dermed en forpligtelse til at høre ældrerådet om alle forslag, der vedrører ældre.

Spm. nr. S 1271

Til socialministeren (31/1 97) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren bekræfte, at et lokalcenter ikke kan begynde at opkræve betaling for ydelser, før kommunen har besluttet, at der skal være egenbetaling for den pågældende ydelse?«